

Uzundan Öte Bir Gün

– reyyan-rukiye-cakir · 14 Mart 2024

Bir ikindi vaktinin sakinliğinde izliyorum güzelliğini.

Hafiften bir rüzgar bir de kuş sesleri

Bugün daha başka daha mavi gökyüzün,

Bu duruluk heyecan veriyor yorgun düşlerime...

Göz kırıyor hayat mutlu ol der gibi.

Sonsuzluğa açılan bir yol,

ölümlü olduğumu unuttur gibi oluşum,

daha fazla nasıl mutlu olurum? Allahım işte böyle anlarda çok korkuyorum.

Sevincim, acım, kederim...

Ben aynı anda pek çok şeyim.

Dayanılır dert değil ki!

Dermanı mı var ki?

Hayretim, merakım

Sebebi mutluluk

Ve de mutsuzluk...

Tedirgin daldığım rüyasız uykular,

Hayatın sonsuz deviniminde olduğum yer,

Bilmem ki umut tuttuğum bu kaçınıcı bahar...

Debisi yüksek ırmaklar,

geçiyor gönlümden.

Yetmiyor, gözler durur mu?

Yine zamanın en kırılgan noktasında,

Meçhule çıkacak yolların

tam kavşağında.

Geçmiş hükümsüz kaldığında hani,

Yapıp ettiğin herşeyin iflası gibi.

Bakma öyle!

Aklı tatmin edecek bir cevabım olmadı hiç!

Kaybetmekten korkan herkes gibi...

Hani belki de yönünü kaybederken,

Kurulacak türden bir hayale sarılmak benimkisi..

Pişmanlık hep pişmanlık...
Uzundan öte bir gün...